

paa den Maade forlænge Mandaterne for samtlige Sogneraadsmlemmer, men her til kunde ikke vindes fuld Tilslutning fra Partierne, og en Bestemmelse af den Art vilde det neppe være hensigtsmæssigt at føre igennem, uden at en saadan Samstemmighed var til Stede.

Jeg har nu gennemgaaet de tre Paragraffer, som indeholdtes i det oprindelige Regeringsforslag. Under Behandlingen i Folketinget er yderligere en Bestemmelse sat ind, som findes i § 4. Den blev modtaget paa samme Maade som § 1, idet der viste sig et bestemt Partiskel i Folketinget ved Bedømmelsen af denne Paragraf. Bestemmelsen gaar ud paa midlertidig, nemlig for de Valg, som holdes i Kalenderaaret 1917—18, at suspendere Bestemmelsen om; at den til Inddrivning ved Udpantning forfaldne direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen skulde være erlagt, for at Valgretten kunde udøves eller Valgbarheden bevares. Motiveringen for denne Bestemmelse, som Folketingsflertallet har indsat, er den, at de overordentlige Forhold har gjort det vanskeligt for mange at betale deres Skat, saa at det ikke er Udtryk for nogen daarlig Villie som Statsborger eller Kommuneborger, at de maaske ikke har erlagt deres Skat for det sidst forløbne Kvartal, og at det derfor vil være naturligt at tilstede en Undtagelse fra den gældende Regel og give dem Adgang til Stemmeafgivning.

Det samlede Lovforslag skal jeg her ved anbefale til det høje Tings velvillige og hurtige Fremme.

J. A. Hansen: Det foreliggende Lovforslag blev fremsat i Folketinget den 15. Februar og vedtaget der den 28. s. M. I Dag den 1. Marts foreligger det altsaa her til Behandling, men allerede nu har jo, som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, Valgene til de kommunale Raad taget deres Begyndelse. Selv om man vedtager Lovforslaget her i Dag — hvad jeg ikke anser for sandsynligt —, vil Følgen altsaa blive, at Kommunerne vil blive stillet ulige, idet nogle vil være saa langt tilbage med deres Valg, at de kan benytte den eventuelle Lov, medens andre, som har paabegyndt Valgene, ikke kan drage Nytte af den.

Det glæder mig at høre, at der er truffet Foranstaltninger til, at de Vælgere, som er indkaldte til Sikringsstyrken, vil faa Orlov, saaledes at de kan komme til at udføre deres Pligt som Vælgere.

Lovforslagets § 1 indeholder den Be-

stemmelse, at Medlemmer af Sogneraad, Ligningskommissioner, kommunale Revisorer o. s. v. er pligtige til at modtage Genvalg, selv om de i Henhold til den nugældende Lov kunde forlange sig fritaget. Grunden til dette Forslag er selvfølgelig, som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, den at søge at bevare de gode Kræfter, som i Øjeblikket sidder i de kommunale Raad. Jeg tror imidlertid, at det er en noget for stærk Frygt, man nærer, hvis man tror, at Raadenes Arbejdsevne i særlig Grad vil blive forringet ved et Nyvalg, og navnlig tror jeg, at det Billede, som har været oprullet, at de store Fler tal af Sogneraadsmændene ikke vil modtage Genvalg, er forkert. I hvert Fald tør jeg forsikre, at dette absolut ikke er Tilfældet indenfor den Kreds, som jeg bedst kender — der vil sikkert saa at sige alle Formænd modtage Genvalg. Grunden til, at de ikke skulde ville modtage Genvalg, skulde jo være den, at Arbejdet var saa særdeles stort. Jeg mener nu ærlig talt, at den Henvendelse, der er kommet fra Sogneraadforeningen, ikke tyder særlig stærkt paa, at de er bange for at paatage sig dette Arbejde. Det er jo Formændene, der henstiller, at Valgene udsættes 1 Aar — formodentlig 1 Aar, fordi de antager, at vi efter 1 Aars Forløb vil have normale Forhold —, og da jeg gaar ud fra, at det væsentlig er Sogneraadsmændene, der angiver Tønen indenfor Sogneraadforeningen, faar man altsaa ikke Indtryk af, at de ikke vil modtage Genvalg. Med Hensyn til selve Arbejdet i Sogneraadene maa jeg sige, at det jo ganske vist er blevet stærkt forøget, men dette forøgede Arbejde er dog ikke af en en saadan Vanskelighed, at en ny Formand ikke skulde kunne magte det. Det gaar jo i Almindelighed saaledes til, at naar man f. Eks. faar nogle Skemaer, der skal udfyldes for Statistikkens Skyld, lejer Sogneraadet nogle dertil egnede Mænd til at gaa omkring og indsamle Oplysningerne, som derefter afleveres til Sogneraadets Sekretær. Denne lægger saa Materialet til Rette, og det er da en let Sag for Formanden at indsende det. Af den Art er en stor Del af det Merarbejde, der i Øjeblikket paa hviler Kommunerne, og det er derfor ikke saa særlig uoverkommeligt for Raadene og specielt ikke for Formanden. Det, som altid vil volde Vanskelighed for en ny Formand, er selvfølgelig Forsørgelsesvæsenet med alle dets forskellige Forgørelser, men Vanskelighederne paa dette Omraade vil en ny Formand altid møde, ligegyldigt